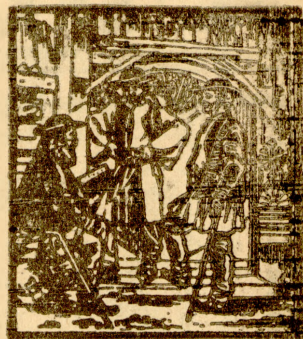

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul
ca să nu răătăciți...”

Apare în fiecare Duminică
 sub direcția unui comitet
 înscrise în Reg. Publ. în Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Asis”,

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Temeiuri veșnice

În marile frământări din care se sporne că iese o lume nouă, sunt unii oameni cari osândesc valorile veșnice ale sufletului și vieții omenești, părăndu-li-se că ele stau în calea înoririlor de care omenirea are lipsă mereu. Rătăcirea ține, de obicei, numai cât țin și frământările sociale sau naționale. La capătul lor se vede că nicio lume mai bună și mai dreaptă nu se poate întemeia fără acele pietre de temelie pe cari s'a înjghebat și s'a clădit, a progresat și s'a desăvârșit societatea omenească: neamul, patria, limba, legea. Și ele sunt alinci așezate din nou la baza nouilor întocmiri sociale, naționale sau internaționale, uneori chiar așa cum au fost și în trecut, alteori într-o formă nouă, dar cu același sâmbure de adevăr veșnic.

Popoarele lumii cari compun omenirea s'au luptat veacuri întregi pentru a avea o țară a lor, o patrie, pentru a-și întemeia o credință, o lege, pentru a se păstra un singur neam, cu aceleași legături sufletești, cu aceleași obiceiuri, pentru a trăi în libertate pe pământul lor, în patria lor. Și, toate aceste valori sufletești, fiind legate de însăși natura și ființa omului, vor fi apărate și în viitor oricare ar fi noua rânduială socială sau politică a lumii.

Niciodată nu vor putea exista popoare pe care să nu le lege și să le țină în viață, să le dea putere de propășire aceeași patrie, același ideal național. Numai pe temelia lor se pot clădi îmbunătățirile materiale, sociale sau naționale, altfel și cele mai sincere încercări de viață mai bună și mai dreaptă, rămân în vânt, fără rădăcini.

Aceste bunuri și temeuri sufletești veșnice sunt însă drepturi firești, nu numai pentru un popor sau altul, ci pentru toate, mari sau mici, puternice sau mai slabe. Neamurile lumii, țările și guvernele, n'au decât să respecte aceste drepturi firești ale tuturor, să nu râvnească la ce este al altuia, și atunci omenirea va putea progresa în pace, și războaiele vor înceta. Nu iubirea de ceea ce este al tău, țară, limbă, lege, neam, sunt cauza războaielor, ci ura față de alte neamuri, lăcomia după ceea ce este

Conferința „celor trei mari” dela M. Neagră

— Importante hotărâri pentru terminarea războiului și organizarea păcii —

Timpe de aproape zece zile s'au desfășurat în localitatea Ialta, din Crimeea, debaterile conferinței „celor trei mari”: Roosevelt, Churchill și Stalin, întruniți pentru a treia oară — cu scopul de a se pune de acord în ceea ce privește continuarea luptei împotriva Germaniei, împărțirea acesteia țări, cât și organizarea păcii viitoare.

Întâlnirea celor trei mari șefi ai Statelor aliate, cari au sosit la Ialta cu miniștrii lor de externe și cu reprezentanții armatei, a stârnit un viu interes în toate cercurile diplomatice din lume.

După terminarea debaterilor, s'a dat un comunicat, prin care se arată că s'au examinat planurile militare ale celor trei comandamente, cu privire la definitivă înghenunchere a Germaniei și s'a făcut un deplin schimb de informații, statornicindu-se cum se va colabora pentru atingerea țintelor de războiu.

Comunicatul mai arată apoi că cei trei, au stabilit regiunile ce urmează a fi ocupate de forțele lor militare pe teritoriul Germaniei, ocupare la care va fi invitată să ia parte și Franța. După împlinirea acestor planuri se va urmări apoi completa desființare a armatei și a formațiunilor militare germane, pentru a împiedeca această țară a se mai putea răscoli în viitor, cu un nou războiu, împotriva statelor europene. Comunicatul mai ține să amintească lumii, că Alianții nu urmăresc nimicirea popo-

rului german, ci numai înlăturarea regimului hitlerist, care a deslănțuit războiul.

După ce va fi complet bătută Germania va fi obligată să suporte importante sarcini financiare, precum și de altă natură, ca urmare a distrugerilor de războiu provocate în dauna aliaților.

Șefii marilor națiuni aliate au mai hotărât să pună temelia unei așa zise organizații internaționale (un fel de Ligă a Națiunilor) pentru păstrarea păcii în viitor. În acest scop se va ține la San Francisco, în ziua de 25 Aprilie a. c. o conferință a Națiunilor Unite la care sunt invitate a lua parte, Franța și China.

Cu privire la soarta celorlalte State din Europa Centrală, cele trei guverne aliate se vor pune de acord, pentru a ajuta cu cele necesare la refacerea economică a acestora și a le da putința ca să-și croiască o viață politică pe temeiul principiilor de autogovernare (conducere de sine stătătoare). Pentru refacerea economică și politică a statelor europene, Franța va avea de jucat și ea un rol important.

Comunicatul se încheie prin a arăta că cei trei șefi de state întruniți la conferința din Crimeea, au examinat, cu toată atențiunea situația din Polonia și Jugoslavia, precum și aceea din vestul statelor balcanice, chibzuind măsurile cele mai potrivite pentru asigurarea unei păci durabile.

Capitala maghiară s'a prăbușit

Una dintre știrile cele mai importante, privind operațiile de pe câmpurile de bătaie din cursul săptămânii încheiate, a fost aceea care anunța căderea Budapestei, — capitala Ungariei. Prăbușirea Budapestei a fost anunțată printr'un comunicat special în cursul zilei de Marți 13 Februarie a. c.

În sfârșit, după aproape două luni

a lor, sau sumeția drăcească de a se ridica pe sine, subjugând și nenorocind pe alții.

Oricât ar spune unii rătăciți, că în viitor putem trăi și fără aceste temeuri sufletești veșnice, și încă mai bine ca până acum: fără limbă, fără țară anumită, fără credința

de rezistență, trupele germane însărcinate cu apărarea Budapestei au trebuit să inghenunche în fața covârșitoarelor atacuri date de armatele roșii de sub comanda Mareșalilor Malinovsky și Talbukin, în strânsă colaborare cu trupele române.

Prin căderea Budapestei, am putea spune, că pe frontul ungar s'a trecut unul dintre cele mai grele h-puri.

strămoșască, fără granițe, fără Biserică, — să-i lăsăm în plata Domnului să-și îmblătească paiele lor! Nu va ieși nimic din ele, nici un fir de grăunte, căci nu-i de unde! Temeiurile omenirii vor rămâne veșnic aceleași.

Ion Agârbiceanu

Democrație și libertate

Cuvântul „demos” în grecește însemnează popor, iar „cratia” putere-stăpânire. Astfel cuvântul care se vântură azi mai mult în lumea întreagă însemnează puterea de conducere, stăpânia sau guvernarea „poporului prin popor, pentru popor”, cum a spus în ultima sa cuvântare primul ministru englez, d. Churchill. Poporul se guvernează prin sine alegându-și în alegeri libere pe reprezentanții săi în parlament, dintre cari se alcătuiesc și guvernele țărilor democratice.

E o condiție de căpetenie ca alegătorii — azi toți cetățenii trecuți de 21 de ani — să-și poată arăta voința lor în deplină libertate, adică ei să nu fie siliți, nici înfricați prin amenințări de-a alege pe cine voesc ca reprezentanți ai lor. Se mai cere ca deputații aleși să se bucure de toată libertatea și în parlament, să nu fie opriți de-a vorbi și de a vota chiar împotriva parlamentului sau a legilor aduse de guvern, când conștiința lor le spune că faptele guvernului nu sunt bune, sau proiectele de legi nu sunt ducătoare la scop, care e unul singur: binele obșteșc. al țării și al poporului.

În statul democrat este lege ca majoritățile să guverneze, ele exprimând voința părții celei mai mari dintre popor. Așa că majoritățile pot aduce legi, și guvernele lor pot lua măsuri chiar dacă s'ar împotrivi deputații din minoritate. Altfel nu s'ar putea guverna și rânduiala în țară nu s'ar putea păstra.

Acestea sunt principii frumoase și drepte, de bună seamă, câtă vreme se aplică cu strictețe și sinceritate, ca în Anglia, bunăoară. Dar sunt și țări democratice în cari libertatea suferă în diferite forme, țări cari nu pot fi socotite decât ca unele cari năzuiesc spre democrație, dar n'au ajuns la ea.

Sunt, de-o pildă, țări, zise democratice în cari partidele mai mici, minoritare n'au întreaga libertate nici de vorbit, nici de scris, nici de acțiune, fiind, sub guvernarea autoritară a unui partid mare. Sau sunt partide mici cari încearcă să terorizeze, în felurite chipuri pe cele mari.

Sunt și cazuri de inconștienți când cel ce bate mai tare în piept că-i democrat nu lasă pe subalternul său nici să crâcnească, ci-l obligă să meargă după porunca lui.

Aici poate fi vorba numai de chinurile unei democrații în naștere, iar nu de una biruitoare.

≡ DUMINECA IN SAT LA NOI ≡

Pe

urmele

Domnului

Nu judecați pe altul

În conținutarea vorbirii de pe munte Mântuitorul ne învață și ne poruncește ca să nu judecăm, adică să osândim pe deaproapele, căci precum vom judeca pe altul, așa vom fi judecați și noi, și „cu ce măsură vom măsura, cu aceeași ni se va măsura și nouă”.

Este limpede că Mântuitorul nu oprește orice fel de judecare a deaproapelui, căci El a osândit pe farisei și cărturari, a iertat pe păcătoșii cari s'au pocăit, și însuși ne-a arătat că dacă nu au greșit nu se îndreaptă dară va fi muștrat de cineva, nici între mărturii, să fie trimis în judecata Bisericii, și dacă nu ascultă, nu se îndreptează nici la judecata Bisericii, „să ne fie trimis ca un păgân și vameș”, adică să nu mai avem cu el niciun fel de legătură.

Nu e vorba aici nici de instanțele de judecată: judecători, tribunale, curți de apel, căci acestea toate sunt necesare pentru a se vădi adevărul și a fi pedepsiți cei vinovați.

Mântuitorul oprește însă pe oricare creștin să judece și să osândească în gând sau cu vorba pe altul, lucru foarte obișnuit între oameni. Căci nu se întâlnesc doi sau trei să nu vorbească rău, să judece sau să condamne pe altul care nu-i de față. Suntem gata să vedem numai părțile rele din deaproapele nostru, nu și cele bune să-l umilim, și să-l coborâm jos de tot, fără a cerceta că cutare om pentru ce a făcut un lucru rău, cum, l-a făcut, dacă s'a luptat împotriva

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Februarie

Dum. Hananancei. Ev. Mat. XV. 21-28. Gl. 4. Sf. 4.

Luni	19 Ap. Arhip
Marți	20 P. Leon ep.
Miercuri	21 P. Timotei
Joi	22 Afl. m. Eug.
Vineri	23 M. Policarp
Sâmbătă	24 † Afl. c. sf. I. B.
Dum.	25 P. Tarasie

Dum. Vam. și Faris. Ev. Lc. XVIII. 10-14. Gl. 5 Sf. 3.

Soarele

1 Febr. răsare 7 ore 36 m. Ap. 5 ore 24 m.
15 Febr. răsare 7 ore 17 m. Ap. 5 ore 45 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-2 moină. 3-4 vânt tare. 5-6 senin și vânt.
7-9 ploaie. 10-14 senin. 15-18 nor și vânt 19
ninge. 20-21 vânt. 22 ninge. 23-24 vânt. 25-26
ninge. 27-28 ziua caldă. noaptea ger.

Azi mie, - mâine ție!

Așa vorbește un vechiu și înțelept proverb bătrânesc.

Sunt vorbe de aur, pe care aceia cari ni le-au lăsat, le-au scos din multe și grele pățanii.

Sunt cuvinte pe care fiecare din noi ar trebui să să le avem veșnic înaintea ochilor noștri, în aceste zile de grele necazuri și supărări.

Nici când se pare că neamul nostru nu s'a găsit la o mai mare răscruce de drumuri ca astăzi.

Niciodată ca acum, busola orientării noastre nu a șovăit mai tare. Ne găsim într'un moment asemănător cu al luntrașului ce nu-și mai poate stăpâni barca, din cauza furtunii care l-a prins în largul mării.

păcatului sau nu. Sufletul și tăpalele deaproapelui nostru numai Dumnezeu le știe și le poate judeca. Noi, de obicei, mărim greșala altuia, ne face să-l știm mai rău decât suntem noi, și osândindu-l greșim totdeauna împotriva poruncii deaproapelui și a dreptății.

Sunt bărbați, dar mai ales femei, cari nu-s sănătoase dină, întâlnindu-se, nu vorbesc de rău și osândesc pe altul sau pe alta, stricând numele bun al deaproapelui, și trăgându-i în ferăstrău tot prețul ce-l are. În vorbirea de toate zilele suntem necruțători și neîndurați, pe lângă că suntem ne-

Ne urâm unii pe alții, ne învrăj-bim, ne certăm și ne judecăm.

Iubirea cea mare pentru care a venit Isus Hristos în lume, s'a transformat azi în ură. Dragostea și buna înțelegere pe care El le-a propovăduit, au rămas doar cuvinte scrise în sfânta evanghelie, iar dacă, prin vre-o minune cerească, din nou, Isus Hristos s'ar coborî în mijlocul nostru, l'am răstignit mai repede ca întâia oară, noi, aceia. Pentru păcatele cărorora El a venit în lume și a murit moarte de martir.

Așa ne înfățișem noi astăzi, noi, acei ce trimbițăm pacea între oameni, iubirea și dragostea, fără a ne vedea

(Continuare în pag. 3-a)

drepti, când e vorba să judecăm și să osândim pe altul. Nici cel mai rău de inimă judecător nu cutează să osândească pe un vinovat cum osândim mulți, fără nicio cercetare, pe deaproapele nostru.

Această judecare o oprește Mântuitorul între creștini, atrăgându-ne atențiunea că cu ce măsură vom măsura altuia, cu aceeași ni se va măsura și nouă. Dumnezeu, veșnicul judecător, nu va putea fi milostiv cu aceia cari judecă și osândesc, cu ușurință și fără dreptate, pe deaproapele său.

Multă vorbărie deșartă ar înceta dacă am urma porunca Domnului.

Părintele Ion

PENTRU CEASURILE DE ODIHNĂ

FOIȘOARĂ

Ciobanul, holera, ciurma și moartea

Era pe vremea când, ca și azi, umbla pe păcătosul ăsta de pământ și holera și ciurma și moartea și... de toate.

În preajma unui sat, un cioban avea stănișoara lui, de care grăjea el singur.

Iacă într'o zi de primăvară, se întâlnesc pe la miez de noapte în cimitirul satului holera, ciurma și moartea și să ciوندoneau dela cinstea și starea ciobanului. Așa de mare le-a fost sfatul și cioanda c'au ajuns să-l

pună la încercare și să-i ceară fiecare mielul cel mai gras ce-l are în turmă; și cui l-a da, aceea e mai mare, și de ea să teme ciobanul, care nu să temea decât de unul Dumnezeu și de Maica Precestă.

Se pornește la cioban, întâi, holera.

— Bună vremea, zise ea, care era urită și slută de-ți venea să-ți iei lumea în cap.

— Mulțumesc dumitale; da ce vânt te bate pe la mine?

— Eu-s holera; am venit să-mi dai mielul cel mai gras din turma ta, c'apoi cu mine ti-i în cârd.

— Nu mă tem de holera; mănânc usturoi și bucate pipărate și să duce dracului. Holera n'a mai avut ce face, și s'a dus pe munși în pustie, după ce-a povestit surorilor sale pățania cu bătăranul de cioban.

— Las că mă duc eu, zise ciu-

ma, cu mine n'are să se joace cum vrea el.

Într'o zi, pe la amiază, iaca aduce naiba în stâna ciobanului o slujenie de babă de socoteai c'a scoș-o naiba din pământ.

— Ce vrei, mătușă, zise ciobanul, fără să își peardă cumpătul.

— Am venit la tine să-mi dai mielul cel ai mai gras, că de nu dai de dracul.

— Da cine ești dumneata de poruncești așa în casa altuia? Nu vezi că eu-s stăpân aici?

— Ba ved. Da vezi că eu-s ciurma și de nu-mi dai ce-ți cer, cu mine ai de lucru.

— De ciurma nu-mi pasă nici ca de holera; am să dau foc la toate gunoaietele de prin fârlă, am să șed numai în fum, și las de mii putea face ceva.

MINUNAȚII

— În toată lumea se fabrică cam două sute de milioane de acc de cusut, în fiecare săptămână, așa că le an iasă din mașini cam 6 miliarde de ace.

— În China dacă cineva cade în apă și e în primejdie să se înnece sau dacă se aruncă de bună voie pentru a se înnece, nu sare nimeni să-l scape. Chinezii cred că duhul rău iasă din omul ce-i gata să se înnece și intră în cel ce vrea să-l scape. Credința aceasta deșartă lasă la an multe mii de chinezi la moarte.

— Pentru întărirea paharelor și altor vase de sticlă se pune în apă sărată pe care o încălzim cu încetul până fierbe. Apoi o lăsăm să se răcească iar cu încetul. În felul acesta sticla se întărește și nu se mai sparge ușor, când turnăm în vase apă fierbinte, ceai, lapte, ș. a.

— Lumina soarelui are și raze pe cari ochiul omului nu le poate prinde, adecă nu le vede. Cu un ceas două înainte de asfințitul soarelui se înmulțesc razele roșii, pe cari paserile, și mai ales găinile nu văd; astfel pentru ele se face noapte și se culcă („orbul găinilor”). În zori se înmulțesc razele violete pe cari găinile le văd mai bine ca omul, și de aceea pentru ele se face ziua cu două-trei ceasuri mai de vreme ca pentru om.

— Impotriva răcelii, gripei etc. se toarnă 3 linguri de miere de albine într'un vas de 1/2 litru plin cu apă fierbinte. se pune și puțină zeamă de lămâie. Băutura e vindecătoare, scade febra și rupe tusea.

— Un obicei la nunțile poloneze e ca mireasa să sărute pe fiecare oaspe invitat la nuntă. Se spune că la nunta unei fete bogate au venit câteva mii de oaspeți și biata mireasă a fost silită să sărute de dimineața până seara, nemai având vreme nici să mănânce, nici să joace Prost obicei!

Când a auzit ciurma de așa treburi s'a dus într'un suflet la moarte de i-a spus toată pățania și arătându-i cât e de șiret mogârțanul de cioban.

— L'as că mă duc eu la el, zise moartea, cu mândrie; dacă nici mie nu-mi da ce-i cer, apoi vai de zilele lui!

— Ciobanul ospăta. Numai iaca, se trezește c'o dihanie numai oase, cu ochii duși în fundul capului și c'o coasă pe mână.

— Cine ești, zise ciobanul, spăriat și ce cauți la mine?

— Eu-s moartea; surorile mele au fost pela tine să le dai de pomană, câte un miel gras și tu te-ai lăudat că nu-ți pasă de ele. Mie îmi dai un miel gras de ospătat?

— Ti-l dau, și-l dau din toată inima și voi merge să și-l duc ș'acasă.

Moartea se fudulea de izbândă, iar ciobanul luând mielul cel mai gras în brațe, mergea după moarte, gân-

DELA O SAPTAMANA LA ALTA

D. Prim-Ministru Gen. Adj. Nicolae Rădescu s'a adresat țării

(Urmare din pag. 1-a)

contra am ajuns la concluzia că, nu e momentul ca să fie îmfăptuită, dar că pășind la realizarea ei acum s'ar face o greșală din cele mai grele. Mă voi explica: Repetând un lucru, spus de mai multe ori, principala noastră grijă trebuie să fie sporirea producției. Trecând la realizarea acestei reforme rezultatul ar fi acum tocmai contrarul! Toți plugarii mari și mici, ar fi cuprinși de o agitație, al cărei rezultat ar fi că cei mari n'ar mai lucra pământul, neștiind dacă le mai aparține, iar cei mici n'ar putea să-l lucreze, din lipsă de inventar agricol. Astfel o parte ar rămâne nelucrat iar o parte ar fi prost muncit. Se poate face o comparație cu situația de după războiul trecut, când o bună parte din pământul dat țăranilor a rămas pârloage. Prin urmare e neîndoios că producția ar scădea.

Dacă ținem seama că în toamna trecută s'a însemănat numai o treime din ceea ce s'a programat, ne vom da seama că pedeparte nu vom putea da în contul armistițiului ceea avem de dat, pe de altă parte ar fi foamete cumplită.

Ne găsim în plin război. Trebuie să luptăm alături de aliați

până la victorie. Dar la împărțeală trebuie să aibă întâietate luptătorii de pe front. Se gândește cineva la starea sufletească a ostașilor care-și varsă sângele pe front la svonul că aici se face împărțirea pământului iar ei, care luptă acolo, rămân fără pământ? Cât de adevarat este că dreptatea e de partea mea o dovedesc rapoartele sosite ieri la Marele Stat Major, prin care se arată dorința ostașilor de a se amâna reforma agrară până la sfârșitul războiului. (Ovații prelungite: Trăiască Armata Română!) În concluzie, reforma agrară nu trebuie și nu poate fi îmfăptuită decât după încetarea războiului.

*

D-sa da apoi citire raportului primit din partea Șefului Marelui Stat Major, în care se analizează starea de spirit a trupei de pe front, îngrijorată că reforma agrară ar putea fi realizată în lipsa celor ce luptă, în beneficiul celor rămași în interior, sau mobilizați pentru lucru. Trupa cere asigurări prin presă și radio că dorința ei va fi luată în seamă și că reforma va fi amânată până la sfârșitul războiului.

Cobeligeranța și întoarcerea în Ardealul de Nord

Aceste două probleme, continuă dl. General Adjutant Nicolae Rădescu, sunt deasemenea prilej de agitații pentru unii, care lasă să se creadă că dacă cobeligeranța nu ne-a fost încă recunoscută și nu ni s'a îngăduit înapoierea în Ardealul de Nord, e din pricina că guvernul actual nu s'ar bucura de încrederea aliaților și că dacă ar veni ei la putere, s'ar aranja totul.

E un lucru urât ceea ce se face, că în două chestiuni atât de importante pentru întregul popor român să se facă chestiuni personale. Cobeligeranța, când va fi să ni se dea, ni se va da pentru contribuția noastră, pentru aportul și pentru vitejia cu care soldații noștri au luptat și continuă să lupte pe front.

Iar intrarea în Ardeal nu trebuie socotită ca o cerșetorie. Ardealul e al nostru. Nu ni-l contestă nimeni și vom intra în el fiindcă trebuie să intrăm.

Cultul Dinastiei

Expunerea pe care v'am făcut-o a fost negreșit sumară, dar lămurită, spre a vă da seama de greutățile pe care le întâmpină guvernul. In ceea ce mă privește, oricât de grea ar fi povara, nu mă voi lăsa învins cât timp Dumnezeu îmi

va păstra puterile. Am de cerut însă dela toți două lucruri: Înțelegerea pentru greutatea, uneori chiar imposibilitatea înlăturării tuturor lipsurilor de care ne lovim, fiindcă de multe ori nu se pot găsi soluții unor probleme, cu toată bunăvoința pe care am avea-o.

In al doilea rând cer tuturor cumintenie, ordine, liniște și înhamare la muncă grea, spre a nu aluneca pe povârnișul prăbușirii. In acest punct trebuie să accentuez că sunt în deplin acord cu aliații noștri.

Nu pot să-mi închei cuvântarea decât rugându-vă să vă gândiți la acela care a dat dovadă de cavalerism, vitejie și dragoste de țară nemărginită, la M. S. Regele.

*

A doua zi, d. general N. Rădescu, a rostit o nouă cuvântare la postul de Radio, arătând cum un grup de 1000 de muncitori, intrând noaptea în Sala cinematografului „Scala“, au încercat să împiedece ținerea adunării.

Și cu acest prilej, dsa a invitat pe toți cetățenii țării la muncă, ordine și disciplină, pentru a ne putea câștiga prețuirea din partea aliaților noștri.

SUB STEAGUL „ASTREI“

Despărțământul Central și legăturile de prietenie cu aliații noștri

— Deschiderea ciclului de conferințe pe anul 1945 —

Ca în fiecare an Despărțământul Central al Asociațiunii „Astra“, a luat hotărârea să organizeze pentru lumea dela oraș un așa zis ciclu de conferințe, pentru îmfățișarea problemelor care preocupă ezi neamul, în raporturile noastre cu Națiunile Unite.

Deschiderea acestui ciclu de conferințe s'a făcut în ziua de Duminecă 11 Februarie a. c., la orele 4 d. m., în sala festivă a Prefecturii Județului prin interesanta conferință a d-lui Mitiță Constantinescu, fost ministru de finanțe care a arătat celor de față cum am putea să ne folosim de prietenia și raporturile noastre cu marea

aliață din răsărit.

In numele Despărțământului Central, d. Prof. Nicolae Martin, a salutat pe distinsul conferențiar, exprimându-și mulțumirea de a putea deschide ciclul conferințelor din acest an, cu interesantul subiect, pe care d. Mitiță Constantinescu l-a deslușit timp de 2 ore.

A doua conferință

Duminecă 18 Februarie a. c., la aceeași oră și în acelaș loc va vorbi d. Prof. univ. Romul Căndea, despre „Legăturile noastre politice cu Anglia“.

CERCUL TERITORIAL SIBIU, BIROUL 5 RECHIZIȚII

PUBLICAȚIE

In conformitate cu Instrucțiunile Nr. 681.800—1945, ale Comandamentului General al Teritoriului.

Se aduce la cunoștința proprietarilor de Autovehicule, de toate categoriile (Autoturisme, Autocamioane, Autocamionete, Autobuze, Autosanitare, Autocisterne, Autotractoare, Autodube, Motociclete cu ataș, Motociclete solo, Motoare și Biciclete cu motor,

— precum și orice fel de mașini cu tracțiune mecanică) — de a se prezenta fără mașini, la Cercul Teritorial Sibiu, pentru ridicarea fișelor autovehiculelor, cari vor servi, pentru schimbarea permiselor de circulație și evidența mașinilor.

Prezentarea se va face pe categorii de mașini și în zilele specificate, între orele 8—13, 16—10, după cum urmează:

ZIUA	LUNA	ANUL	Nr. de circulație	LOCUL unde se prezintă
------	------	------	-------------------	------------------------

AUTOTURISME

16	Februarie	1945	1—499	La Cercul Teritorial SIBIU
17	"	1945	500—1000	
18	"	1945	1091—1200	
19	"	1945	Autoturismele de pe raza altor Cercuri Teritoriale	

AUTOCAMIOANE ȘI AUTOCAMIONETE

20	Februarie	1945	1501—1890	IDEM
----	-----------	------	-----------	------

Motociclete, Motoare și Biciclete cu motor

21	Februarie	1945	2000—2600	IDEM
----	-----------	------	-----------	------

In ziua de 20 Februarie 1945, se vor prezenta proprietarii de mașini cari nu s'au putut prezenta la datele specificate mai sus.

Proprietarii sunt obligați ca în 24 ore deta dala primirei imprimatului să-l completeze și să-l prezinte Cercului.

Neprezentarea la Cerc pentru aceste operațiuni echivalează cu neprezentarea la inspectare și clasare, proprietarii vinovați vor fi urmăriți în justifie, conf. Legii asupra Rechizițiilor, Art. 58, cu complectarea prevăzută prin Legea Nr. 537—1941.

Prezentarea tardivă nu anulează urmărirea în justiție.

Lipsa de sinceritate în complectarea datelor ce se înscriu în fișă, se va pedepsi conf. Cod. Penal, ca fals în acte publice, — iar mașinile vor fi rechiziționate și repartizate la unitățile militare.

Fișele vor fi plătite de proprietarii autovehiculelor. Sibiu, la 12 Februarie 1945'

Comandantul Cercului Teritorial Sibiu,
Colonel, VIRGIL CITIRIGĂ

Șeful Biroului 6, Rechiziții,
Maior, VIRGIL DIACONU

Citiți și răspândiți

„FOAIA POPORULUI“

— Dela o săptămână la alta —

D. Prim-Ministru, General adj. Nicolae Rădescu, s'a adresat țării

— Un părintesc îndemn la ordine, unire și muncă folositoare neamului. — Reforma agrară se face numai după reînțoarcerea ostașilor de pe front

In lipsa Parlamentului, d. General adjutant Nicolae Rădescu, Primul Ministru, a socotit că se poate fi lăsa de rostul unei adunări cetățenești din capitală, pentru a-și suna — ca toți bărbații politici — părerile d-sale în legătură cu problemele cari frământă țara și poporul. Astfel, pentru ziua de Duminică 11 Februarie a. c., la orele 12 a. m., s'a organizat în sala Cinematografului „Scala” din capitală o mare adunare cetățenească, în cadrul căreia primul Ministru a făcut importante declarații politice, cu privire la situația politică launtrică. Dăm în cele de mai jos câteva crâmpee din cuvântarea d-lui general adjutant Nicolae Rădescu cuvântare care a fost rostită și prin postul nostru de radio:

Sunt profund emoționat. N'aș putea să vă mulțumesc mai bine pentru primirea calduroasă pe care mi-ați făcut-o, decât asigurându-vă că-mi voi face și de acum înainte datoria, așa cum mi-am făcut-o în cele mai bine de două luni de când M. S. Regele a binevoit să-mi încredințeze conducerea treburilor publice.

Chemarea pe care v'am adresat-o pentru a lua parte la întrunirea de azi, a ridicat o serie de răstălmăciri. Mi s'au făcut chiar sugestii să renunț. Am refuzat. Eu nu sunt om de partid. Oamenii de partid și membrii guvernului meu au fiecare presa lor și adunarile lor prin care au posibilitatea sa ia contact cu publicul. Dar eu, care nu pot lua parte la întrunirea lor, trebuie să-mi pot spune totuși cuvântul. Ca democrat trebuie să-mi arat spiritul democratic și aceasta n'o pot face mai bine decât venind în fața D-voastră și arătându-vă situația din țara urmându-vă D-voastră să-mi dați aprobarea sau desaprobară.

Ce îndatoriri avem

Negreșit n'am nici pe departe gândul să polemizez cu cineva. Dar mi rezeiv dreptul să-mi spun părerile cu acelaș drept pe care îl are orice cetățean.

Din momentul în care M. S. Regele (uaie prelungite, strigate: Regele, Regele!) a binevoit să-mi încredințeze frânela guvernului, am declarat hotărât ca punctele de temelie ale politicii guvernului pe care-l prezidez vor fi:

1. *Înfrângerea totală a hitlerismului.*

2. *Îndeplinirea cu loialitate și fără șovăire a clauzelor armistițiului încheiat cu puterile aliate.*

3. *Păstrarea ordinii pentru ca toți să putem munci în liniște, cât mai intens, pentru mărirea producției, spre a putea face față obligațiilor contractate.*

Pentru realizarea acestor țeluri

am luptat fără preget, necruțând nici trudă nici odihnă și ținând seamă de împrejurările atât de grele prin care trecem, aș putea afirma că rezultatele obținute sunt satisfăcătoare. Evident că se pot formula rezerve, dar era cu neputință să se facă mai mult.

Dacă totuși, nesocotind împrejurările atât de grele prin care trece țara, să mai găsem glasuri de cântare, lucrul nu e de neînțeles. Patimile politice au fost întotdeauna mari. Sunt ambițioși care încearcă, cu prețul ingenuncherii, să-și facă interesele. Sunt oameni cărora le convine haosul, pentru că în haos își pot face nestingheriți jocul.

Nu afirm că totul merge așa cum fiecare ar dori, că nu sunt lipsuri, că nu se fac greșeli. Mă despart însă cu totul de cei ce găsesc numai rău în tot ce se face, care acuză de reavoință orice acțiune, care afirmă că toți cei aflați în locuri de răspundere sunt naziști, fasciști, hitleriști sau tot felul de alte lighioane. Aceste cuvinte au ajuns la un banal ridicol la auzul cărora fiecare zâmbeste. N'ar fi pagubă dacă aceste insinuări ar produce numai zâmbete. Din nenorocire ele pricinuesc țării un rău adânc.

Nu rea voință, ci lipsă de mijloace

Știu la ce car trag. Aș putea să nu iau în seamă cum latră câinii. Dar sunt copleșit de durere când văd răul ce se face țării, când văd ca tulburătorii nu se sfiesc să acuze chiar pe membrii guvernului de rea credință. Insinuările atât de insistente ar putea face pe aliați să creadă că într'adevăr e rea credință acolo unde e numai lipsă de mijloace. Se vor găsi desigur și mârșniți netrebnici care încearcă stingherirea operei de guvernare, dar a face din miniștri saboteuri ordinari, îndrăzneala întrece măsura. O astfel de campanie nemiloasă, dusă cu atâta reacredință nu e de neînțeles. În politica noastră calomnia a fost întotdeauna la loc de frunte. Dar azi răul cade asupra țării și consecințele pot fi incalculabile. Iată de ce sunt hotărât să cer să înceteze acest vătămător sistem de luptă politică, tot așa cum mă simt dator să protestez contra epitetelor care se aruncă fără discernământ asupra colaboratorilor mei. Nici unui ministru nu i se poate arunca epitetul de saboteur. Stăruiesc asupra acestui lucru pentru că e necesar ca aliații să cunoască realitatea.

Prietenia sinceră cu aliații mi-a fost cea mai vie dorință, iar din apropierea cu Rusia Sovietică mi-am făcut țelul principal al politicii mele, deci n'aș sta alături de colegi asupra cărora ar putea să planeze invinuire atât de grave.

Cei vinovați își vor primi pedeapsa

În chestiunea spinoasă a criminalilor de război și a vinovaților de dezastrul țării am depus personal stăruințe pentru grabnica ei rezolvare. A fost alcătuită o comisie specială, sub președinția vice-președintelui Consiliului de Miniștri, care să se ocupe de această chestiune, întocmind listele celor socotiți vinovați. Listele au fost aduse în dis-

cutiunea Consiliului de Miniștri unde au fost aprobate cu unanimitate. Se poate face cuiva vre-o vină că ele ar fi incomplete? Iar dacă se procedează astfel, e procedeul elegant și sincer? Dacă întocmirea listelor și aprobarea lor e opera colectivă a Consiliului de Miniștri, nu se poate arunca vina numai asupra unora din miniștri. Dacă vor fi rămas culpabili pe din afară, acuzatorii publici îi vor introduce în cauză spre a fi sancționați.

Fiecare are dreptul la libertate

O altă chestiune pe care vreau să o aduc în fața D-Voastră este aceea a încălcării unor libertăți de care fiecare are dreptul să se bucure (publicul repetă îndelung, sacadat, cuvântul: Libertate, libertate!). Este vorba de dreptul de exprimarea gândirii prin scris, de care într'un regim democratic nimeni nu poate și nu trebuie să fie lipsit. În începutul guvernării, în declarațiile făcute atunci presei, pledând pentru deplină libertate a exprimării ideilor și părerilor fiecăruia, cu condiția ca ele să fie exprimate într'o formă demnă și civilizată. O parte din ziaristi nesocotesc în mod consecvent sfaturile mele și pot să-i asigur că nu au nimic de câștigat. Atacurile din o parte a presei îmbracă forme de o violență rară. Dacă tinerii cari fac ucenicie în ziaristică, fiindcă ei sunt cei care se dedau cu predilecție la violență, ar lua pildă nu dela Șeicaru ci dela marii ziaristi de rășă ai trecutului, n'ar avea nimic de pierdut, ci dimpotrivă, de câștigat.

Dar să revin la libertatea scrisului. S'a întâmplat în săptămâna trecută un fapt deosebit de ciudat, Unii tipogrefi s'au transformat în cenzoari ai scrisului. Nu numai că au refuzat difuzarea unor comunicate care nu erau în acord cu părerile lor, dar au decretat suprimarea unui ziar. Unde s'ar ajunge dacă în fiecare ramură de activitate s'ar proceda la fel? Se afirmă că muncitorimea e democrată. Atunci, tocmai ea să suprimă libertățile? Cum rămâne cu dictatura și cu nazismul? Care e, în acest caz, deosebirea dintre regimul lui Antonescu și cel de acum? Fapta tipografilor n'a găsit aprobare în nici o parte, nici chiar la camarazii lor, care mi-au declarat mie că nu e vorba decât de niște rasvrățiți. Nădăjduiesc că cazul nu se va mai repeta.

Ordine, muncă și liniște

Fac apel la muncitori să rămână pe calea datoriei și să dea tot sprijinul care se așteaptă dela ei. Li s'a dat, cu toată înțelegerea, o lege a sindicatelor. Dar ea e o lege a sindicatelor profesionale, nu politice.

Deci să se ocupe cât mai puțin de politică și să facă cât mai multă treabă.

Să înceteze orice agitații căci se pune în primejdie însăși ființa țării. Pentru satisfacerea unor ambiții politice e periculos să se împingă în-țreg neamul la pierzanie. Nu ne putem apăra împotriva nenorocirilor decât prin solidaritatea tuturor. Unire într'un mănunchiu, pentru salvare. Pentru ciocniri de ideologii și pentru răfuele e vreme mai târziu. Acum lozincă noastră să fie: unire, liniște, muncă. (Aplauze prelungite; Ovații, strigate: Regele! Patria!) Această lozincă trebuie săpata cu litere de foc în toate sufletele.

Aventurile politice trebuie să ia sfârșit. Ceeace suferă țara de pe urma politicii de aventură vedem și simțim în tot momentul. Deaceea tot ce e bun român să se ridice împotriva oricăror agitații, din orice parte ar veni.

În ceeace mă privește, afirm din nou că atâta timp cât frânela guvernării vor fi în mâinile mele voi apăra cu orice preț liniștea și ordinea, nu cu gând de a asupra pe cineva, ci fiindcă am convingerea că e singura cale de urmat.

Am dat, cred, dovadă în cele două luni și ceva de guvernare, că n'am nici un fel de preferință pentru nici una din grupările politice. Am fost de o imparțialitate și de o obiectivitate mai presus de orice bănuială. Astăzi, când afirm un punct de vedere, care cred că e singurul ce poate fi urmat, nimeni n'are să se teamă de nimic dacă pășește pe drum drept.

Problema reformei agrare

O problemă mult agitată în ultimul timp este reforma agrară. Nu e timpul și momentul să intru acum în considerații de amanunt asupra felului cum trebuie să se facă. După părerea mea trebuie să așteptăm momentul cel mai prielnic pentru îndeplinirea ei. Și din căutarea tuturor motivelor pentru

(Continuare în pag. 6-a)

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Creșterea albinelor: o îndeletnicire cu folos

Înainte de războiu, după datele Ministerului de Agricultură, au existat în țara noastră 562.371 stupi din cari: 179.375 stupi sistematici și 282.296 stupi primitivi.

Reportul între numărul de stupi sistematici și primitivi nu este, după cum se vede, mulțumitor. Această situație explică de ce am avut o producție mică de miere.

În timp ce stupul sistematic a dat circa 12 kg. miere și 0.770 kg. ceară, stupul primitiv a dat numai 4 kg. miere și 7.800 kg. ceară.

În total, cei 562.371 stupi au dat o producție de circa 4.484.484 kg. de miere și 704.955 kg. ceară.

Valoarea acestor produse, socotită la producător, înainte de războiu, a fost de lei 30 kg. de miere și lei 170 kg. de ceară, ceea ce a revenit în total: Miere 134.534.520, ceară 19.842.350. În total: 254.376.870.

Desigur că dacă toți stupii ar fi sistematici, veniturile producătorilor ar fi mai mari.

O socoteală simplă ne arată că producția de miere a țării ar fi fost de 6.748.452 kg., în valoare de 202 milioane 453.560 lei, iar cea de ceară ar fi fost de 393.660 kg., în valoare

de 66.922.200 lei, dacă cei 562.371 stupi ar fi fost cu toții sistematici.

În total am fi obținut din albinărit 269 mil 275.760 lei, în loc de 254 mil. 376.870 lei.

După ultimele date statistice, în 1942 numărul stupilor de albine a fost de 422.000.

Scăderea față de situația de dinainte de războiu este datorită micșorării teritoriului țării și distrugerilor provocate de războiu.

Considerând că producția se menține la 12 kg. miere de stup sistematic, rezultă că dacă cei 422.000 stupi ar fi toți sistematici, am obține o producție totală de 5 milioane 64.000 kg.

Un kg. miere, prețul cu ridicata loco depozit București, a fost în Decembrie 1942, după datele Buletinului Camerei de Comerț și Industrie București, lei 420. La acest preț, valoarea celor 5 mil. 64.000 kg. miere s'ar ridica la un total de 2.126.880.000 lei.

Este, se va recunoaște, o sumă importantă, care arată cât de folositoare poate fi o muncă apicolă sistematică, mai ales că, cheltuielile pentru întreținerea stupilor sunt destul de neînsemnate.

Azi mie, — mâine ție!

(Urmare din pag. 2-a)

Înșine că nu lucrăm pentru această împăcare a lumii și viețuire a ei în frăție și prietenie.

Ne bucurăm unul de răul celuilalt!

Uităm că tot ceea ce azi se întâmplă semenului nostru, mâine ne va veni nouă, și poate mai greu! Uităm învățătura lui Hristos „Iubiți și pe cei ce vă fac vouă rele!“! Uităm că ura și răzbunarea nu duc decât tot la ură și răzbunare!

Timpul răfuieiilor între frați credem că n'a venit încă, atâta timp cât neamul nostru are a se răfui cu dușmanii săi din afară.

Acesta este timpul muncii nepre-

cupejite, pentru Neam și Țară, pentru pacea lumii și a popoarelor ei, timpul muncii pentru mântuirea sufletelor. La toate acestea, noi nu putem ajunge prin ură și răzbunare.

Dragostea de aproapele nostru, de semenul nostru, de fratele nostru român, de țara noastră și de tot ceea ce ea trebuie să devie, trebuie să ne călăuzească pe fiecare, căci nu trebuie să uităm un lucru: „Răul pe care-l dorim semenilor noștri azi, va putea deveni un pericol pentru noi mâine; sau cum spuneau mai bine bătrânii noștri:

„Azi mie, — mâine ție“.

Dim. D. Roman

Foița glumeață

La birt

— Ce dracu! iar un gândac în supă! zice mușteriiul către chelner.

— Vorbește mai încet, domnule, că dacă te-o auzi stăpânul ți-i pune la socoteală.

De-ale copiilor

— Tată cumoară-mi o dobă.

— Nu vreau, căci o să-mi umpli capul.

— Aș! N'o s'o auzi.

— Cum!

— Am să bat doba numai când vei dormi.

care. Când mi-o veni ceasul morții, voi muri și eu fără să dau așa plocoane...

Și înșfăcând mielul, o tuli pe ușă acasă; iar moartea rămase cu buzele umflate ca și surorile ei.

M. Lupescu

Hrana oilor iarna

În timpul iernii, oile trebuie și hrănite bine. Hrana să fie bună și îndestulătoare și cât mai felurită. Să nu se dea oilor numai paie sau numai tutei, ci în fiecare zi, să se dea fân-grăunte, paie de mazăre sau de fasole, și altele. Motivul este, că un fel de nutreț produce carne, altul lână, altul lapte și așa mai departe.

Nutrețul să fie bine păstrat, să nu fie mucegăit, căci din cauza unui nutreț mucegăit, oile lapădă.

Porția zilnică de hrană nu se da oilor toată odată, ci în 3-4 rânduri.

Toamna, trecerea dela iarbă verde la hrană uscată, trebuie să ne facă treptat în timp de aproape două să-

ptămâni, pentru ca oile să se obișnuiască cu aceasta hrană, altfel slăbesc.

Primăvara, când oile sunt scoase la pășune, dacă iarba e bună și mieii încă sunt mari și pasc alături de mama lor nu trebuie să le mai dăm nimic din mână. Dacă, însă, pășunea este slabă, se da oilor și grăunte sau tărâțe ori uruială.

Afară de aceea trebuie să avem grijă de a da oilor și sare, care ajută la dezvoltare. Grunzul de sare se pune la îndemâna oilor, să poată linge fiecare atâta de cât are nevoie.

Oile îngrijite bine iarna, ne răsplătesc vara truda, îmbelșugat.

Ion-Popu Câmpeneș

SCUMPETEA

Au fost sporite salariile tuturor claselor producătoare — cari trăiesc din munca brațelor sau minții lor — pentru că scumpetea crescuse așa de tare, încât sute de mii de cetățeni, dacă nu milioane, nu mai puteau să-și cumpere nici cele strict necesare traiului zilnic. În proporție mai mult au crescut salariile muncitorilor cu brațul, mai puțin ale funcționarilor statului. Totuși lumea a început să răsuflă mai ușurată, crezând că va fi mai bine în viitor. Se vorbea de stabilizarea sau „înghețarea“ prețurilor (adecă rămânerea lor pe loc).

Dar prețurile n'au înghețat. Nici ia pâne, nici la carne, nici la lapte, nici la untură sau uleiuri. Pentru a nu mai vorbi de mărfuri, de stoffe — cari nu se mai găsesc.

Prețurile în loc să „înghețe“, s'au desghetat și mai tare și au năvălit peste maluri ca un râu primăvara, apucând cu mult înaintea salariilor. Un kgr. de carne de vită, dela vr'o 300 lei cât era în Septembrie, a sărit la 600 lei; un kgr. de untură dela vr'o 400—500 lei la două trei și chiar patru mii de lei, și nu se găsește nici așa. Un porc de 100 kgr. e peste suta de mii de lei, cu cât puteai cumpăra anul trecut o pereche de boi.

Și așa mai departe! Scumpetea a sporit îngrozitor, așa că urcarea salariilor nu mai poate fi o mângâiere pentru nimeni.

Cauzele vor fi ele multe: împușinarea articolelor de vânzare, a vitelor, lipsa mijloacelor de transport, specula, și altele.

Noi am stăruit adeseori în fozie pentru înființarea de cooperative și de producție și de desfacere. Azi și multă vreme după războiu traiul va putea fi înlesnit în parte numai prin cooperative. Căci ele alungă specula, câștigul celor lacomi.

Chiar acuma oricine se poate convinge: unde sunt cooperative, membrii lor a-lă toate lucrurile mai ieftin. Ele, cumpărând direct dela producători, cumpărând în mare nu cu bucată, cumpără mai ieftin și pot vinde mai ieftin.

Din pășaniile vremurilor grele să învățăm ce ne poate fi folositor, căci ce încerci pe pielea ta e mai plin de îndemn sau învățătură decât ce citești în carte sau gazetă, ori auzi într'o cuvântarea.

În loc de

Staturile Doftorului Iosif

Un om la locul lui

Printre primii noștri colaboratori cari au scris, săptămână de săptămână, la această rubrică, dând prețioase sfaturi doftoricești, numărăm pe d. Dr. Iosif Stoichiția, al cărui nume este prea binecunoscut în lumea medicală a țării, cât și în lumea cărțurării și a țărânilor românești din Ardeal. Cu multă dragoste față de țărânie — din mijlocul căreia s'a ridicat — d. Dr. Iosif Stoichiția și-a închinat o bună parte din activitatea sa ca medic și ca austruist, pentru ridicarea satelor românești, pe a căror vatră a stăruit să se ridice așezămintele trebuincioase întru promovarea sănătății, ca băi, dispensarii, maternități ș. a.

Am putea spune, că „Doftorul Iosif“ a făcut mai mult decât omenește a fost cu patință, pentru întărirea puterilor de viață ale poporului din Transilvania, unde a purtat însărcinări de multă răspundere, ca medic primar al județului Sibiu; inspector general sanitar al Ardealului și mai în urmă secretar general al Ministerului Sănătății. În toate aceste posturi aflându-se, prețiosul nostru colaborator, a stăruit cu vorba, cu scrisul și cu fapta, să se facă tot ce era cu putință, pentru a da satelor noastre puterea de sănătate trebuincioasă unui popor tânăr.

În toate funcțiunile pe cari le-a ocupat, a fost apreciat ca un „om la locul lui“.

Pentru meritele sale Universitatea Regele Ferdinand I din Cluj — la Sibiu l-a cinstit cu chemarea de a ocupa catedra de „Igienă Generală“, a Facultății de Medicină, fapt care pe noi ne bucură nespuse de mult și ne face o deosebită cinste, că unul din statornicii noștri colaboratori a fost îndălțat la o treaptă atât de înaltă, loc pe care, de altfel, și l-a bine meritat.

De în acest prilej facem „Doftorului Iosif“ urări pen'ru deplină sănătate și cât mai multă putere de muncă, pentru a putea folosi, și din acest distins loc, marle probleme ale sănătății Neamului românesc din Transilvania.

Redacția „Foi Poporului“

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 800.— Institutii și autorități Lei 2.500.—
Pe o jumătate de an — — — — — „ 400.— Abonament de sprijin „ 6.000.—
Pentru negustori și com. „ 1000.— PREȚUL UNUI NUMĂR „ 20.—

● **Noul Patriarh al Rusiei.** În ziua de întâmpinarea Domnului sf. Sinod al bisericii ruse fiind întrunit la Moscova, a ales pe noul patriarh al bisericii ortodoxe din Rusia în persoana L. P. S. Sale Alexie, fost mitropolit al Leningradului și locțiitor de patriarh. La Sinodul rusesc, au luat parte reprezentanți ai mai multor biserici ortodoxe din sud-estul Europei, cea sârbească, bulgărească și românească. Noul Patriarh al tuturor rușilor în zilele grele dela Stalingrad a știut să îmbărbăteze pe apărătorii cetății dând tuturor o frumoasă pildă de dârzenie și de bărbăție. Mareșalul Stalin l-a decorat cu medalia pentru apărarea Stalingradului.

● **Nu se va mai face nicio ridicare a Sașilor.** Președenția Consiliului de Miniștri, a dat zilele acestea un comunicat, statornicind că, pe viitor nu se va mai face nicio ridicare a Sașilor, cari nu fac parte din categoria: bărbați, 17—45 ani și femei, între 18—30 de ani. Ca urmare ceilalți cetățeni de origine etnică germană pot să-și vadă liniștiți de lucru, dând pe mâna autorităților pe toți aceia cari răspândesc svonuri contrarii comunicatului oficial.

● **Femeile dela 15 ani și bărbații dela 18 ani** se vor putea căsători în viitor fără nicio piedecă. Această slobozenie este prevăzută printr-un decret de lege care a apărut în Monitorul Oficial, din zilele trecute. Ministerul justiției, care a aprobat acest lucru, îi dă explicarea cu aceea că în ultima vreme s'au înmulțit numărul acelor cari cereau dispensă de vârstă, pentru a se putea căsători.

● **Cele mai bune reparațiuni de mecanice, în cel mai scurt timp și garantate, se execută numai la firma IOAN PINTEA, Sibiu, str. Tribunei Nr. 14, maestru premiat de Ministerul Muncii.**

● **Publicație.** Se aduce la cunoștința tuturor întreprinderilor industriale, comerciale, meseriașilor, restaurante, cafenele, biurouri, săli de spectacole, farmacii, drogherii, depozite de orice fel, comercianți ambulanți etc. că acesta fiind ultimul trimestru al exerc. 1944—45 urmează a achita neîntârziat taxele de control sanitar la Casieria Serviciului Sanitar al județului Sibiu, Str. Șaguna Nr. 10 camera 62, pentru a nu îi puși la majorări și rigurile legii. Totodată pentru impunerea la taxele de control sanitar a-le exerc. viitor 1945—1946 urmează să depună declarațiile legale la aceeaș adresă până la 31 Martie. 1945.

Cumpăr moșie, cu sau fără inventar viu, cu conac, în suprafață de cca 100—150 jugăre, pe teritoriul Transilvaniei. Eventual teren de suprafață mai redusă ca întindere în apropierea Sibiului. Sunt dispus a face totodată, schimb cu un imobil pe care îl am în Sibiu. Ofertele se vor prezenta la Administrația foii sub: „Cumpăr moșie“

SPECTACOLE

Teatrul Național: Joi. 15 Februarie 1945, ora 15³⁰, premieră: „D-soara Anastasia“. Biletele la Agenția A. Băcilă, Str. Regina Maria Nr. 57 și la Cassa Teatrului.

APOLLO: Un film de cow-boy, cu Dick Foran: „Spaima indienilor“.

CORSO: „Viață de artist“ cu încântătoarea Shirley Temple cu George Murphy și Phillips Brooke. Zilnic 3 spectacole: dela 2^{1/2}, 4^{1/2} și 6^{1/2}.

RIO: Puternica dramă franceză: „Canalia“, cu Harry Bauer și Pierre Blanchard.

Zilnic 3 spectacole, dela orele 3, 4,30 și 6 seara.

Poșta Administrației

Ion E. Mihălțan: Am primit 700 lei. I-am trecut în contul Foia Poporului. După câteva zile am primit o poștală prin care ne cereți un număr din Transilvania și trecere printre abonații ei. V'am trecut, Abonamentul anual este de lei 2000. Numărul cerut s'a trimis. Greșala este a Dvs. din cauza că pe coupon nu a fost menționată destinația banilor trimiși.

Ioan Dorca: Am primit lei 500. Abonamentul Dvs. este plătit până la 1 Martie 1945. Până la finea anului ne mai datorați cu lei 600. În anul acesta, având în vedere greutățile, nu mai putem da călindare gratuit abonaților. Dela noi foaia vi se trimite regulat. Cercetați la poștă și primărie.

Duina Dumitru I Petru: Călindarul

s'a trimis la timp, pentru care ne mai datorați cu lei 44 porto. Suma de lei 900 am primit-o.

Gheorghe Prigoana: Am primit lei 200, cu care abonamentul Dvs. este plătit până la 31 Decembrie 1945. Numerile cerute le-am expediat. Călindarul pe anul trecut îl puteți ridica dela Administrația foii, Sibiu Str. Șaguna Nr. 6.

Ioan C. Puțan Dobra: Numerile cerute le-am expediat. Am primit lei 500 cu care abonamentul Dvs. este plătit până la 31 Aprilie 1945.

Maria Taus: Am primit lei 500.

Achitări de abonamente

Au binevoit a ne ușura din sarcini

URMĂRIND RĂZBOIUL LUMII

După căderea Budapestei

— Eroismul trupelor române de pe frontul Cehoslovac —

Căderea Budapestei, îngăduie înaltului Comandament Sovietic să și reorganizeze trupele, pentru a deschide o nouă ofensivă, cu ținte tot mai apropiate de inima Germaniei.

În bătălia ce s'a dus pentru căderea capitalei maghiare, vitezele unități românești: Diviziile 9 Cavalerie, 2 și 9 Infanterie din Corpul comandat de generalul Șova, s'au distins prin strălucite fapte de arme, înăltând și cu acest prilej valoarea armatei noastre.

Pe frontul din Ceho-Slovacia

Ultimele comunicate ale Marelui Stat Major al Armatei Române, fac cunoscut că în Munții Tatra mică, unități din armata a patra română,

impingând rezistența dușmanului, au cucerit importante poziții împreună cu localitățile: Barișca, Mito, Dumbreon și Suboda.

În aceste lupte deosebit de grele au căzut jertă — luptând în fruntea unităților lor — Lt. Colonelul Ionescu Paul și maiorul PRICĂ VASILE un distins fiu al comunei Tihșca-Sibiu ale cărui oseminte au fost aduse în patrie și înmormântate cu mare pompă în cimitirul satului de naștere. Maiorul Prică Vasile a fost decorat cu „Mihai Viteazul“ și este cel de-al treilea fiu al familiei Prică din Tihșca, mort la datorie, cu pleșă cinstit de cea mai valoroasă răsp-plata a țării.

Primul ministru britanic

în mijl cul poporului grec

După ce s'a terminat conferința celor trei dela Marea Neagră, d. Churchill primul ministru al Marii Britanii, în drup spre Londra, a făcut un popas la Atena, unde a vorbit poporului grec strâns în marea piață a „Constituției“.

Cercurile politice diplomatice acordă o deosebită importanță poporului făcut de primul ministru britanic, în Grecia, — unde după cum se știe — poporul se află în mare fierbere, din

pricina frământărilor politice, din ultima vreme.

Ingrijorare la Viena

După căderea Budapestei, populația din Viena s'a tulburat nespus de mult deoarece își dă seama că orice rezistență în fața trupelor Sovietice putea pricinui serioase urmări.

Telegramele mari anunță că se purtă la cale o răscoală împotriva trupelor germane, hotărâte să facă și din Viena un punct de rezistență, ca la Budapesta.

nile materiale, prin plata la timp a abonamentului următorii:

Lei 1500: Banu Ioan; lei 1300: Langa Bucur, Ioan Gârbacea; lei 1290: Vaida Vasile, trimis călindar; lei 1200: Ioan Boia; lei 1150: Gregoriu Cristea, Petru Stoia, Ilie Nicoară Rusinoi, P. Roman Balan, Ioan Treistan; lei 1000: Alexa Ioan Blague; lei 960: Alecu Gridan, trimis calendar; lei 950: Todericiu alexandru; lei 800: Iacob Ghișoi, Bucur Muntean, Prigoana George, Susan George, Dad Aurel, Ghedeon Socol, preot, Grigore Roșca, Oltean I. Ioan, Dr. Serafim Oancea, Cercul „Astra“ Urșani, Simion Suci, Ioan Cernea, Victor Schneider, Dr. I. Bu-

zila, Morar Ioan, Straulea Constantin, Maria C. Miclaus, Dumitru Stoia, Cristina Nicodim; lei 750: Cristea Ștefan, Tanase Nicolau, Toma Bucur, Nechifor Bobeș, Moga Ioan, Fratic Ioan; lei 650: Negru Sofron; lei 500: Schneider Gavrilă, Ioan Florescu, Anghel, Gheorghe Serban Padurea, Ionel, Fleșeriu Liviu, Fleșeriu Victor, Popa Teodor, Fleșer Vasile, Ion Iținea, Bădila Lazar, Doros Alex. tar public, Tatu Nicolae; lei 450: Parola Ioan; lei 445: Ioan Muntean; lei 400: Dumitru Tamașan, Ionescu Coriolan, Ligdia Bugariu Petru Ceușan, I. Iuga al Maiului; lei 350: Dr. E. Mureșianu, Ioan Stoia; lei 250: Fleșeriu Filon.

Execută conștiencios și cu promptitudine tot felul de:

Imprimate, registre, ziare, cărți, bilete de cununie, și cărți de vizită

Tipografia „ASTRA CULTURALĂ“

— Sibiu, Str. Avram Iancu Nr. 9 —

Incercați și vă veți convinge!